

klart affandt sig med gamle Kjøbenhavns Amt. Jeg paastaer, at den billigste Affindelsesmaade er at tilstede en Bom paa den eneste Afgang, hvor der nu ingen findes, og at man dernæst søger at bringe en Overenskomst tilveie om Bommenes Nebblæggelse, men at man i sin Tid, dersom dette brister, støttende sig paa en nøiagtig Undersøgelse af Forholdene, fremkommer med en Lov derom, som jeg troer, man er lige nær ved at faae vedtagen, og som vil komme lige hurtig frem, hvad enten der i denne Lov staaer et Øste om, at den skal bringes frem, eller ikke.

Ordføreren: Jeg vilde dog blot gjøre den Bemærkning, at jeg maa modsige den Ytring af den høitærede Minister, at naar man nu først gav gamle Kjøbenhavns Amt 100,000 Rb. eller 6000 Rb. i 28 Aar, der saa skulde, naar det nu næste Aar kom paa Bane at afløse Bommene, igjen kunne rette en Fordring til Statskassen om at bidrage dertil, blot fordi det har staaet i denne Lov, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, at Staten skulde bidrage til Bommenes Afsløsning; thi der er jo i sig selv ingen Grund til, at Staten skal bidrage til Bommenes Afsløsning, og naar man dengang lod en saadan Bestemmelse komme ind i Udkastet, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, var det jo navnlig, fordi det tillige var en Afsløsning for den nye Bom, som Amtet skulde have Lov til at oprette, og fordi man fandt det naturligt, at det var Staten, som kom til at hde Amtet det Tilskud til at indbegaae den nye Ordning, som netop Bommen, saalænge den bestod, skulde give Amtet; men jeg maa paa det Bestemteste paastaae, at, naar Staten i Overensstemmelse med det principale Forslag giver gamle Kjøbenhavns Amt en aarlig Godtgjørelse af 6,000 Rb. i 28 Aar, saa maa dermed enhver Affindelse mellem Amtet og Staten være færdig, og der kan ikke være Tale om, at Staten saa skal bidrage til Bommenes Afslæggelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Holstein til § 2:

Hvis Forslag Nr. 2 forkastes, foreslaaes:

Efter 1ste Punktum indskydes: „Hvis imidlertid enkelte Veistykker, Gader eller Broer skulde være i en saadan Stand, at en Grundforbedring, Hovedreparation eller Umbygning af samme eller Dele deraf maatte ansees nødvendig inden Forløbet af 2 Aar, kan Indenrigsministeren tilstaae Amtet en Godtgjørelse, svarende til det Beløb, Staten efter den hidtil gjældende Lovgivnings Regler vilde komme til at udrede til Arbeidets Udførelse. Foretrækker Indenrigsministeren at lade Arbeidet udføre for Statens Regning, bærer Amtet en saa stor Deel af Udgifterne, som efter den hidtil gjældende Lovgivnings Regler vilde paahvile det“.

forkastedes med 49 Stemmer mod 13.

2) Forslag af Indenrigsministeren til samme Paragraph, tiltraadt af Udvalget:

Efter „tilgode“ i Paragraphens Slutning tilføies: „dog med Fradrag af, hvad der er indvundet ved, at Arbejderne ere udførte for en lavere Priis end beregnet i Overslagene.“

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget til Sammes Forslag under Nr. 6:

Istedetfor: „en Sum eengang for alle af 100,000 Rb.“ sættes: „6,000 Rb. aarligt i 28 Aar“.

vedtoges med 35 Stemmer mod 25.

4) Forslag af Samme til § 3, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Principalt:

Foran Paragraphens Begyndelse indskydes: „Af Statskassen tillægges der gamle Kjø-